

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* kan retten bestemme, at retten skal sættes uden for det sædvanlige tingsted, og herunder undtagelsesvis også uden for retskredsen, når det findes hensigtsmæssigt af hensyn til sagens behandling inden for rimelig tid eller af andre særlige grunde.

Hensynet til sagens behandling inden for rimelig tid kan navnlig begrunde, at retten sættes uden for det sædvanlige tingsted, når der ved den pågældende byret er mangel på tilstrækkelig store ledige retslokaler eller mangel på retslokaler med nødvendige tekniske eller sikkerhedsmæssige faciliteter. Bestemmelsen må navnlig forventes at få betydning i straffesager.

Ved afgørelsen af, om retten skal sættes uden for det sædvanlige tingsted, herunder navnlig uden for retskredsen, og i givet fald hvor, må der navnlig lægges vægt på hensynet til, at retssager behandles inden en rimelig frist. Retten må dog også lægge vægt på, om sagens parter, advokater, vidner m.fl. derved pålægges en uforholdsmæssigt belastende rejseaktivitet.

For at opretholde den fleksibilitet, der er indeholdt i den gældende bestemmelse, jf. punkt 8.2, i de almindelige bemærkninger, er det i *stk. 3* tillige fastslået, at retten også kan sættes uden for det sædvanlige tingsted, når andre særlige grunde efter rettens skøn gør det hensigtsmæssigt.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* skal sagens parter have lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt en sag skal behandles uden for retskredsen, inden retten træffer sin beslutning. Bestemmelsen svarer til retsplejelovens 702, stk. 2, om flytning af en straffesag fra en byret til en anden af ressourcemæssige grunde.

Med anvendelsen af udtrykket »behandles« sigtes til tilfælde, hvor retten under hele - eller dog væsentlige dele af - domsforhandlingen sættes uden for retskredsen. Den udtrykkelige høringspligt efter *stk. 4* omfatter således ikke enkeltstående besigtigelser (åstedstforretninger) eller andre retsmøder uden for retskredsen. *Stk. 4* omfatter heller ikke tilfælde, hvor hele eller væsentlige dele af domsforhandlingen foregår uden for det sædvanlige tingsted, men inden for retskredsen. *Stk. 4* har således et snævrere anvendelsesområde end *stk. 2* og *3*, der angår alle tilfælde, hvor retten »sættes« uden for det sædvanlige tingsted, uanset om dette sker inden for eller uden for retskredsen.

Rettens afgørelse om at sætte retten uden for det sædvanlige tingsted kan kæres til højere ret, hvis dette følger af retsplejelovens almindelige kæreregler i henholdsvis civile sager (kapitel 37) og straffesager (kapitel 85).

I civile sager kan kendelser og beslutninger, der er afsagt af en byret, kæres, medmindre andet er bestemt i loven, jf. retsplejelovens § 389, stk. 1. Kendelser og beslutninger, der afsiges af en landsret eller Sø- og Handelsretten i civile sager, kan som hovedregel kun kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. retsplejelovens § 392.

I straffesager er hovedreglen, at kendelser og beslutninger, der afsiges under domsforhandlingen eller dennes forberedelse, ikke kan kæres. Kendelser og beslutninger, som går ud på, at sagen udsættes, kan dog kæres, jf. i det hele retsplejelovens § 968, stk. 2.

Til nr. 5 (retsplejelovens § 16, stk. 1 og 2)

De foreslåede ændringer er alene af sproglig karakter og i overensstemmelse med de sproglige ændringer, der blev gennemført i retsplejeloven ved lov nr. 402 af 26. juni 1998.

Til nr. 6 (retsplejelovens § 19, stk. 4)

Bestemmelsen fastslår, at de foreslåede regler i § 11, stk. 2-4, om adgangen til at sætte retten uden for det sædvanlige tingsted, herunder uden for retskredsen, finder tilsvarende anvendelse for byretterne. Når § 11, stk. 2-4 efter den foreslåede bestemmelse skal finde »tilsvarende anvendelse« for byretterne, gælder dette naturligvis (by)retskredsen. Kære sker i givet fald til landsretten.

Til nr. 7 (retsplejelovens § 28, stk. 1)

Ved den foreslåede ændring overføres kompetencen til at fastsætte tidspunktet for ordinær ret fra justitsministeren til Domstolsstyrelsen.

Ændringen er en følge af oprettelsen af Domstolsstyrelsen.

Til nr. 8 (retsplejelovens § 42, stk. 6)

I retsplejelovens § 42, stk. 6, bestemmes, hvilke dommere der kan beskikkes til at indtræde i de ekstraordinære retter, der er nævnt i retsplejelovens § 21.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at retsplejelovens § 21 er ophævet ved § 33, stk. 2, i lov nr. 357 af 2. juni 1999 om undersøgelseskommissioner.

Til nr. 9 (retsplejelovens § 60, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 60, stk. 2, må ingen deltage som dommer under domsforhandlingen i en straffesag, såfremt den pågældende, inden domsforhandlingen er begyndt, vedrørende det forhold, som tiltalen angår, har truffet afgørelse om at varetægtsfængsle den tiltalte efter § 762, stk. 2, eller om anvendelse af agenter efter